

Taideterapiassa ei tehdä taideteoksia (Rantalakeus artikkelin lyhennelmä)

Anu Kirstinä
Liminka Oulu

Kirkasta kevätaurinkoa eivät sädekaihtimet hidasta. Säteet valaisevat pienen huoneen ja korostavat kirkkaita värejä sisustuksessa.

– Ihanaa, kun luonto herää vihertämään. Myös ihmisille kevät on kasvun aikaa. Se tuo mukanaan uuden mahdollisuuden, kertoo liminkalainen **Hilkka Putkisaari** tähyilessään pihakoivuista kevään ensimmäisiä hiirenkorvia.

Niihin ei ole enää pitkä aika.

– Ihmisillä on yksilölliset värisymbolit. Jollekin ystävyys on vihreää, jollekin vaaleanpunaista, Hilkka Putkisaari kertoo.

Auringon säteet tulvivat myös pöydälle, jonka päällä ovat peite- ja vahavärit, pensselit ja isot valkoiset paperit vetävät tulijaa puoleensa. Ne houkuttelevat lähelleen, koskettamaan, maalaamaan.

– Nämä ovat työkalujani kuvataideterapeutina, hän kertoo.

Taiteessa ja taiteen tekemisessä on eheyttävää voimaa. Putkisaaren mukaan taiteellinen luomisprosessi aukaisee ihmistä:

– Maalatta ihminen pääsee kosketukseen tunteisiin ja ajatuksiin, joita ei voi puheen avulla tuottaa. Taideterapiassa tuon kokemuksen voi jakaa terapeutin kanssa, hän perustelee.

Taideterapiassa maalataan mielestä kumpuavia kuvia, ei taideteoksia. Terapiaan hakeutuminen ei myöskään vaadi eri tekniikoiden hallitsemista.

– Maalauksien ei tarvitse esittää mitään, esimerkiksi väreillä on paljon merkitystä. Alkuun voi maalata vaikka silmät kiinni, Putkisaari kertoo.

Taideterapiaa annetaan niin ennaltaehkäisevässä, hoidollisessa kuin kuntouttavassa mielessä. Apua on löytynyt apua esimerkiksi lastensuojelun asiakkaille, maahanmuuttajille ja kehitysvammaisille. Myös moni töissä uupunut ja stressaantunut on saanut apua taideterapiasta.

– Terapiassa ei aukaista väkisin mitään. Terapia on aina luottamuksellista ja hienovaraista, missä on tilaa itkeä, hän korostaa.